P. J. ... No. ...

The Agrapuja performance: a scene that rouses the latent devotion and incites the emotion of reverence in the hearts of all the on-lookers. Sisupala's strong objection in offering Agrapuja to Krishna. His volly of abuses hurled at the Lord, kindles the latter's anger. Narada attempts to pacify Sisupala, by narrating to him the story of his past Karma. But no. The crisis comes and the catastrophe occurs. The Sudarsana Chakra rids Sisupala of his Royal head. The Soul of Sisupala finds its abode in the Lord in the presence of the mighty assembly of Kings and princes.

Blessing the Pandavas and Droupadi, Krishna departs to Dwaraka.

A vision glorious in Heaven, where the ancestors of the Pandavas are seen to have arrived from Hell, mainly by the Yagaphala of Dharmaja's Rajasuya. Narada after showing this vision to Dharma, takes his leave.

The Chamber of Duryodhana, the great Kaurava. He conspires to reek vengeance on Droupadi. But Bhanumathi, his good wife, advises him not to nurture such evil-intentions in his heart.

Conspiracy grows apace. Uncle Sakuni explains his plan of vengeance. A new mansion is to be built, on the model of the Mayasabha. The Pandavas are to be invited for the Grihapravesa. Dharmaja is to be allured to play at Dice and he is to be defeated by Sakuni—the trickster. Bhanumati overhears this plan and again advises her husband to cease from such a course of action. But she is not heard.

The Great Vidura goes to Indraprastha to invite the Pandavas for a short stay in the New Mansion of Duryodhana.

On the way he has the Darsan of Sri Krishna. The Pandavas prepare to go with Vidura.

The Magnificient Mansion of Duryodhana is an excellent set-up. Yudhishtira is shown all the drawings of Jyutham by Sakuni and his Royal Cousins. Artfully, Yudhishtira is made to consent for a play at dice.

The fateful play at dice commences. Yudhishtira sustains loss after loss. He looses his last beit, Droupadi. The Pandavas have now become slaves. Duryodhana reveals his true self. He, in spite of the advice of all the elders, orders Droupadi to be dragged into the public Court. Vikarna leaves the court in contempt. Bhimasena gets angry at the sight of the sorrowful plight of Droupadi. But he is appeased. Duryodhana sends his brother Dussasana to fetch Panchali, and himself goes to his wife. Meanwhile Karna leaves the court to pacify his son.

Vikarna with a band of his friends tries to resist Droupadi being dragged to the Court, in spite of Karna's advice.

The inevitable occurs. Droupadi is dragged into the Court. Bhanumathi tries to dissuade her husband from such a course of mean action. But he pays no heed to her words and comes to the Court. Vikarna as a last measure tries to resist evil being done, with his band of youthful warriors. Karna enters the Court and takes his seat.

Droupadi's remonstrances to all the elders in the Court remain unheard. Duryodhana commands his brother Dussasana to unclad the great Panchali. At this Bhimasena's anger grows ablaze. But unable to wield his weapon, he only proclaims dreadful oaths, to smash the thighs of Duryodhana and to get

his wife's tresses oiled with Dussasanas' blood. Vikarna attempts to save Droupadi. But was dissuaded by Panchali with blessings. At last Sri Krishna comes to the rescue. The sari lengthens on and on. All Dussasana's attempts became futile; he only leaves the court in shame. The Divine figure of the enchanting Krishna is seen, by the entire assembly, welded in the figure of Droupadi. Devas sing hymns and shower flowers on the Lord.

END.

ద్రౌపదీ మానసంరక్షణము

కథా సంగ్రహము

ద్వారకయందు చాతుర్వర్ణములవారు వారి వారి సాంప్రదాయానుసారముగా కృష్ణుని పూజింపుచుండ వారలందరకు కృష్ణసాక్షాత్కారమగును. రాజసూయాహ్వానమునకు అర్జున, ద్రౌపదులు వచ్చి కృష్ణాదుల నాహ్వానించుట. సత్యా కృష్ణుల యుద్యాన విహారము. నారదాగమనము. పండ్లు కోయు శ్రీకృష్ణుని వ్రేలు తెగి రక్తము గారుచుండ ద్రౌపది చీరె చించి కట్టు కట్టుట. నారదుడు ద్రౌపది నాశీర్వదించుట.

కౌరవపక్షపాతియగు బ్రాహ్మణు డొకడు, ద్రౌపదియందు యీర్ష్యాపరుడై ఐదుగురి భార్యల వివాహమాడి, రాజసూయమునకు వచ్చుచు, త్రోవలో వారితో పడు యిబ్బందులు (హాస్యము).

ధర్మజ రాజసూయము—బ్రాహ్మణాశీర్వాదములు. సామంతులు కానుకలర్పించుట, దానములు, భోజనములు. మయసభ — వినోదములు (నృత్యము). దుర్యోధనుడు యీర్ష్యాగ్రస్తుడగుట.

శిశుపాల వధ—పాండవులు కృష్ణుని పూజించుట. శిశుపాలుడు యీర్ష్యావేశుడై శ్రీకృష్ణుని దూషించుట. నారదుడు శిశుపాలునకు పూర్వజన్మవృత్తాంతము చెప్పుట. శ్రీకృష్ణుడు చక్రముచే శిశుపాలుని శిరము ఖండించుట. శిశుపాలుని శిరము మొండెము నుండి విడి, సభాసదులపైనుండి వచ్చి కృష్ణునియందు లీనమగుట. నారదాదులు కృష్ణుని స్తుతించుట.

పాండవులు శ్రీకృష్ణాదుల యాగానంతరము సాగనంపుట. కృష్ణుడు పాండవులను, ద్రౌపదిని దీవించుట.

యాగమహాత్మ్యంబున నరకమునుండి స్వర్గమునకు బోవుచున్న పాండురాజును నారదుడు పాండవులకు జూపుట. పాండవులు నారదుని సాగనంపుట.

దుర్యోధనుని అంతఃపురము—ఈర్ష్యాపరుడగు సుయోధనుడు ద్రౌపది తన్ను పరిహసించెనని భ్రమజెంది, పాండవుల నాశముచేయుటకు ప్రతిన బూనుట. ద్రౌపది యందు ప్రేమగల భానుమతీదేవి వారించుచుండుట. కర్ణ, శకుని, దుశ్శాసనులు కార్యాలోచనకై వచ్చుట.

దుష్టచతుష్టయ కార్యాలోచనము—శకుని మాయాద్యూతమున పాండవ వైభవమునుహరించుటకంటె లఘువుమార్గములేదని బోధించి, నూతనసభాప్రవేశకారణమున పాండవుల నాహ్వానించుటకై విదురుని పంపుటకు రారాజును ప్రోత్సహించుట. ఈమంతన మంతయు పొంచివినుచున్న భానుమతి, కర్ణాదులు వెడలినవెనుక, రారాజును జేరి పాండవులతో వైరము వంశనాశనకరమనియు, అట్టి శకునములు కాన్పించుచున్నవనియు, తన ప్రయత్నమును వీడుమనియు బోధించుట. సుయోధనుడు తిరస్కరించి వెడలుట.

విదురుడు పాండవుల నాహ్వానించుటకు ఇంద్రప్రస్థమునకు బోవు మార్గమందు శ్రీకృష్ణ సాక్షాత్కారము. విదురుడు పాండవుల నూతనసభాప్రవేశమున కాహ్వానించుట. పాండవులు పయనమగుట.

చతుష్టయము — పాండవులను సభాప్రవేశ మొనరింపజేసి, అచట జరుగు యక్ష నృత్యము, యక్షఖేలనములాది చిత్రముల జూపించుట. ధర్మజుని జూదమాడుమని ప్రోత్సహించుట. ధర్మజు డొడంబడుట.

ద్యూతరంగము—ధర్మజుడు శకునితో జూదమాడి సర్వస్వమును, క్రమముగా తన తమ్ములను, తానును పందెమోడి కౌరవులకు దాసుడగుట. కర్ణ, సుయోధన, సౌబలుల ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములచే ద్యూతలంపటుడై, యుధిష్ఠిరుడు ద్రౌపదినిగూడ పణంబిడుట. విదుర, వికర్ణ, భీష్మాదులు సుయోధనునికి నీతి గరుప, సుయోధనుడు తిరస్కరించుట. ధర్మజుడు ద్రౌపదిని పందెమున నోడగా, సుయోధనుడు ప్రాతిగామిని ద్రౌపదిని దాసిగా సభకు దెచ్చుటకు పంపుట. క్రోధోద్రేకుడగు భీముని భీష్మా

దులు శాంతింపజేయుట. వికర్ణుడు సభ విడిచి జనుట. ప్రాతిగామివెంట ద్రౌపది రామిచే క్రోధించి, ద్రౌపది నీడ్చితెచ్చుటకు రారాజు తమ్ముని నియోగించి, భానుమతి యంతఃపురమునకు జనుట. కుమారుని మందలించుటకు కర్ణుడును సభ విడిచి చనుట.

వికర్ణుడు బాలుర కొందరచేర్చి, సభలో ద్రౌపది పరాభవము గాకుండ ప్రతిఘటించుటకు తీర్మానించి సిద్ధుడగుట. కర్ణుని హితోపదేశము బాలుడు తిరస్కరించుట. అంగరాజు నిర్విణ్ణుడగుట.

దుశ్శాసనునిచే యీడ్వబడుచు సభకు వచ్చుచున్న ద్రౌపది ఆక్రందనము విని భానుమతి భయకంపితయై, ప్రయత్నము విరమించ కోరుచు, భర్తనుజేరి బ్రతిమాలుట. సుయోధనుడు తిరస్కరించి సభాస్థలి కేగుట. వికర్ణుడు మిత్రులతో ఆయుధపాణియై ప్రతిఘటించుటకు సభకు వచ్చుట. కర్ణుడుకూడ సభ నలంకరించుట.

ద్రౌపదీ మానసంరక్షణము—దుశ్శాసనునిచే సభ కీడ్వబడిన ద్రౌపది పతులను, కురువృద్ధులజూచి రక్షణ కోరుట. వారలు మౌనము వహించుట. రారాజు ద్రౌపదిని పరిహసించుట. చిరునవ్వుతో ద్రౌపది తిరస్కరించుట. క్రోధోద్దీపితుడై రారాజు ద్రౌపది వలువ లొల్వ తమ్ముని కాజ్ఞాపించుట. భీముడు దుశ్శాసన, దుర్యోధనుల వధించెదనని ప్రతిన బూనుట. విదుర, భీష్మాదులు వారించుట. విదురుడు యీ కార్యము మాన్పింప కురువృద్ధుల కోరుట. మౌనము వహించిన వారలజూచి వికర్ణుడు సహచరులతో ద్రౌపదిని రక్షించుటకు ఆమెను చుట్టుముట్టుట. సంతసించి ద్రౌపది వికర్ణుని బుజ్జగించి ఆశీర్వదించి పంపుట. కాన్పించుచున్న దుశ్శకునములు గాంచి కురువృద్ధులు ఖిన్నులగుట. ద్రౌపది అసహాయయై కృష్ణుని రక్షింపుమని ప్రార్థించుట. చీర లక్షయమగుట. దుశ్శాసనుడు పడిపోవుట. కర్ణ శకుని రారాజులు సిగ్గిలి సభనుండి నిష్క్రమించుట. సభాసదు లాశ్చర్యులగుచుండ ద్రౌపది కృష్ణుడుగా మారుట. నారదాగమనము. రాసులుగా పడియున్న చీరెలు పూలమాలలై కృష్ణుని మెడయందు పడుచుండుట. దేవతలు పుష్పవృష్టి గురిపించుట. నారదాదులు భగవన్మహిమను గానముసేయుట. కృష్ణుడు తిరిగి ద్రౌపదిగా మారుట.

మంగళము.

నటనటీవర్గము

దుర్యోధనుడు ... నాట్యకళాప్రపూర్ణ, బళ్ళారి టి. రాఘవాచార్యులుగారు, B.A., B.L.

శ్రీకృష్ణుడు ... బందా కనకలింగేశ్వరరావుగారు, బి.ఎ., బి.ఎల్., ఏలూరు.

కర్ణుడు ... డాక్టరు కె. శివరామకృష్ణయ్యగారు, L.M.P., తెనాలి.

అర్జునుడు ... బి. చలపతిరావుగారు, B.A., తెనాలి.

శకుని ... యస్. రంగస్వామి అయ్యంగారు, నెల్లూరు.

దుశ్శాసనుడు ... K. H దాసు చౌదరిగారు, బందరు.

ధర్మరాజు ... నటరత్న పారుపల్లి సుబ్బారావుగారు, బెజవాడ.

భీముడు ... [illegible]. వి. సుబ్బారావుగారు, తెనాలి.

నకులుడు ... యం. రాజారావుగారు, బెజవాడ.

సహదేవుడు ... డి. వి. సుబ్రహ్మణ్యముగారు, గుంటూరు.

విదురుడు ... దైతా గోపాలంగారు, బెజవాడ.

శిశుపాలుడు ... మాధవపెద్ది వెంకట్రామయ్యగారు, తెనాలి.

భీష్ముడు .. మంత్రివాది వెంకటశేషయ్యగారు, తెనాలి.

ద్రోణుడు ... నందా మార్కండేయశర్మగారు, కందుకూరు.

నారదుడు ... టి. సుబ్రహ్మణ్యంగారు, బెజవాడ.

వికర్ణుడు ... మాష్టర్ దుర్గాప్రసాద్, బెజవాడ.

అశ్వద్ధామ ... డాక్టరు రామశాస్త్రిగారు, బెజవాడ.

ప్రాతిగామి ... మంత్రవాది వెంకట్రామయ్యగారు, తెనాలి.

ధృతరాష్ట్రుడు ... జొన్నవిత్తుల సత్యనారాయణగారు.

బ్రాహ్మణుడు ... జొన్నవిత్తుల సత్యనారాయణగారు, బెజవాడ.

— స్త్రీలు —

ద్రౌపది ... మిస్ కమలాబాయి, సురభి-బొంబాయి.

సత్య ... మిస్ లీలాబాయి, తెనాలి.

రుక్మిణి ... మిస్ శ్రీహరి, నరసరావుపేట.

జాంబవతి ... మిస్ సుభద్ర, అమలాపురం.

మిత్రవింద ... K. సీతాదేవి, తెనాలి.

సుభద్ర ... మిస్ వెంకటలక్ష్మమ్మ, కావలి.

భానుమతి ... శ్రీమతి పద్మావతీదేవి, తెనాలి.

—: నృత్యము :—

1. శ్రీమతి రాగిణీదేవి (అమెరికా), 2. MR. గోపీనాథ్, (మలబార్)

—: సంగీతము :—

హార్మోనియం ... ఎ. టి. రామానుజులుగారు, బెజవాడ.
ఫిడేలు ... కె. గున్నయ్యగారు, విజయనగరం.
తబలా ... పి. నారాయణగారు, బెజవాడ.

—: కీర్తనలు :—

కీర్తిశేషులైన పాపట్ల లక్ష్మీకాంతంగారిచే రచియింపబడిన
శ్రీ మైలవరముకంపెనీ వారి కీర్తనలు
మరియు,
బ్రా॥ శ్రీ॥ దైతా గోపాలంగారిచే నూతనముగా రచియింపబడినవి.

—: డైరెక్టరు :—

N. జగన్నాథస్వామి, B. A.

Recordist ... Mr. Arora.
Asst. Recordist ... " Engineer
Cameraman ... " Sarpotdar.
Asst. Cameraman ... " Rane.

ప్రఖ్యాతి వహించిన బొంబాయి ఫిలిం-సిటి స్టూడియోలో
తయారు కాబడినది.

హెచ్చరిక

దీనియందలి పద్యములు పాటలకు సంబంధించిన సర్వ హక్కులున్నూ లక్ష్మీ ఫిలిమ్సు వారికి చెందియున్నవి. వీటిని యెవరును ఏ విధముగను లిఖిత రూపకమైన వుత్తరవు లేనిది యుపయోగింప గూడదు. అలాగున అతిక్రమించి యుపయోగించినవారు కంపెనీ తెచ్చు నష్టములకు బాధ్యులు.

లక్ష్మీ ఫిలిమ్సు లిమిటెడ్, మదరాసు.

కీర్తనలు

ప్రార్థన పాట.

రాగము—సారంగ. తాళము—రూపకం.

జయ జయ జయ జగదీశ్వర
సాధుసంగ శ్యామలాంగ
సంగీతకళాధురీణ శృంగార రసప్రధాన
మంగళకర మాంపాలయ జయ ॥

నారదుడు

రాగము—పహాడీ తాళము—దాద్రా.

గిరిధరగోపాలా పాహిమాం కృపాలవాల
నందగోపబాలా - అ-అ-అ ॥ గిరి ॥
శ్యామసుందర వనమాలీ చకితకుండల
మురళీధర సామగానలోలా ॥ గిరి ॥

2. నారదుడు

రాగము—పీలు. తాళము—కార్వా.

కుంజవిహారీ కృష్ణమురారీ
గోవర్ధనగిరిధారీ ॥ కుం ॥
ఘోరదనుజకాంతార విదారీ
కోమలజలధి శరీరా ॥ కుం ॥
శ్రీధర కేశవ శ్రితమందారా
రాధామానస చోరా ॥ కుం ॥
సాధుజనావన జగదాధారా
శంఖచక్రధర శౌరీ గోవర్ధన ॥ కుం ॥

3. శిశుపాలవధానంతరము (అందరు)

రాగము—కేదార్. తాళము—ఏక్తాల్.

యశోదానంద కంద
యాదవాన్వయాబ్ధిచంద్ర అశేషాధిప
ముకుంద అమరవంద్య శ్రీగోవింద ॥ య ॥
జయలక్ష్మీహృదయలోల శరధిశయన
జలజ నయన ఖగవాహన బాలకృష్ణ
భవతరణా పాహి పాహి ॥ య

4. కృష్ణుడు

రాగము—దుర్గా. తాళము—తీతాల్.

ధన్యులెవ్వరిలలో మీకన్నను రాజన్యులు ॥ ధన్య ॥
త్రైలోక్య నిధన మీయాగము అన్యదుర్లభ ఫలాస్పదమాగద ॥ ధన్య ॥
పలుక వశమా పార్థా మీకీర్తి కలుగు నిక సద్గతి జనకునకును ॥ ధన్య ॥

5. విదురుడు

రాగము—మాల్కోస్. తాళము—తీతాల్.

తగనిపని నాయనా మనకిది ॥ తగని ॥
ధర్మమూర్తుల కుతంత్రముల ద్రోయ ॥ తగని ॥
పాలని విషమును గ్రోలబోకుమా
క్రోల్పులుల మేల్గోల్పబోకుమా
కోలుపోకుమా కులసర్వస్వము
మేలుగోరు నామైన కినియకుము ॥ తగని ॥

6. విదురుడు

రాగము—జిల్లా భూప్. తాళము—దాద్రా.

(మైలవరం పాట)

మించిన పనికి పిదప యోజించిన కలుగదు లాభమటంచు
మీమదింతలంచుట శ్రేయము శ్రేయము
సాంప్రదాయము అనపాయము ‖ మిం ‖

ద్రౌపది శాపాగ్నిమనల దహించకమున్నె
సుప్రతాపుడు భీమునిగద మనతలలపైన పడకమున్నె
ఆ పరమశాంతచిత్తుడైన ధర్మరాజు ప్రళయకోపావేశ
సముద్రము ఘూర్ణిల్లకమున్నె
కాపాడుడు మనవంశక్షయము గాకమున్నె
యీ పాపు లీమె శోనరించెడు భంగపాటు తప్పింపుడు ‖ మిం ‖

7. విదురుడు

రాగము—మాండ్. తాళము—తితాల్.

ఎవ్వారికి తరంబౌను జగదీశుమాయలను
వర్ణించుటకు నిల ‖ ఎ ‖
చివ్వలు గలిగించు స్నేహంబు పోసగించు
నవ్వించు దుఃఖాత్మ నానాగతులనతని ‖ ఎ ‖
అతనిసంకల్పమాత్రముననే జగములన్నియు
పుట్టొందుటల్ మరియు నారీతినె వికల్పనరిబున
నాశనమగు చైతన్యస్వరూపుడైన మాగోపాలు ‖ ఎ ‖

8. వికర్ణుడు

రాగము—సారంగ్. తాళము—తితాల్.

భరతదేశ గౌరవంబంతయును పాడొనరించెదరా నేటితో ‖ భరత ‖
పరమసాధ్వి సభలో నీరీతిని పరాభవింపగ సాహసింతురా ‖ భరత ‖
పౌరుష, నుతీసభం గలుగరా పరాధీనులై చూచుచుందురా
కౌరవకుల యశశ్చంద్రికలకిది కళంకమం చెరుగరా మహాత్ములు ‖ భరత ‖

9. వికర్ణుడు

రాగము—సోహినీ. తాళము—తితాల్.

వీరకేసరులార వెడలుడు వేవేగ
భారతాంబకు మనప్రాణ మర్పింతము ‖ వీర ‖
పరమపావని ద్రౌపదినింతజేయు నా
పశువును మనకింక ప్రభు వన తగునా ‖ వీర ‖

10. భీముడు

రాగము—భూప్. తాళము—దాద్రా.

(మైలవరం పాట)

పందెమిడిన యీబాహువు పటాపంచలుగాజేతు
ఎందయినన్ గననైతిని హా హా హా హా ‖ పం ‖
యిట్టి క్రూరకార్యమిపుడు ‖ పం ‖
పావన శుభచరిత నిరవద్య సుగుణభరిత
యీద్రౌపదినిన్ గనగా మా యేవురకున్ నెలత
గావున నెంతయు తన యధికారంబును
తెలియక నిటు ‖ పం ‖

6\.

ధర్మరాజు

—జిలా భూప్

రాగము—మలార్.   తాళము—చప్తాల్.

జన్మసార్థకమయ్యెగా నామది
సంతసభరితమయ్యె ‖ జన్మ ‖
సరసిజాక్షుని పాదసరోజములపూజ
సభాముఖంబునను సలుపగలిగితినేడు ‖ జన్మ ‖

భానుమతి

రాగము—పరజ్.   తాళము—తిశాల్.

మాతా మాంపాలయగిరిజాతా
కరుణాలయ ‖ హేమాత ‖
చేతంబేమో భీతిల్లెడుగా
దైతుండీగతి తామసుడయ్యెన్
యేతీరవునో నీదేభారము ‖ హేమాత ‖

13\.

ద్రౌపది

రాగము—   తాళము—తిశాల్.

దయసేయన్ వలయుసుమా దేవి ‖ దయ ‖
పయనమగుము జగత్ప్రభునితోసహా
జయమా యాగము సఫలమా ‖ దయ ‖
అఖిలజనని మీయాశీర్వాదము
అమోఘమా నిత్యానందదమా ‖ దయ ‖

14\.

ద్రౌప[illegible]

రాగము—కాఫీ.   తాళము—తితాల్.

(మైలవరం పాట)

సకలధర్మవేదులారా సభాసీనులగు
మహాత్ములారా ఓదయాళులారా ‖ సకల ‖
ప్రకలుషచిత్తుడు నాశిరోజములు
పట్టినన్ను యీడ్చితెచ్చెన్ ‖ [illegible]
సాపరాధుడై యొనరించు కార్యమురసి
మానములు బూనుట [illegible]లా
సంతతపరోపకారులారా అరివిజయచాప
ధారులారా తగున మీరీపాపాత్ముని
దండింపక నాకేదియొ బదులు తెలుపకయుండుట ‖ సకల ‖

15\.

ద్రౌపది

రాగము—నీలాంబర్.   తాళము—ఏక్తాల్.

కనవా నాదుర్గతి దేవ కనికరమే మది
బూనవా హేకేశవ హేమాధవ కృష్ణ ‖ కనవా ‖

16\.

ద్రౌపది

రాగము—యమన్.   తాళము—తితాల్.

గోపాలా మాంపాలయ గోపీలోలా
కృపజూప వేలరా ‖ గో
హే పాపహార భవచ్ఛిత్పాదపద్మభక్తి మతియీ
విధంబుగను హీనులచేతన్ మానభంగమునుగొనగా

యింప [illegible] క్షహితా ప్తబంధుడవే
అఖిలజగము —జిల్లా భూస్త్రీ [illegible]
యీపగిదివిలయము జరుగుచుండ యీషణ్మాత్రమును
చలన మొందవు యిశాపతీ !
యింతకాఠిన్య మెటులొందవెను నీమృదులహృదయమునకు
యీసమయమున నీయుదారత యేలజూపనెంచవో
కృపాలవాల యికనైన నీయాడుతోడు గతిగను
హే కృష్ణ హే ద్వారకావాస ॥ గో ॥

రాగిణీ దేవిగారి భంగిమములు —అష్టపది

రాగము:—తోడి తాళము — మిశ్రగతి.

శ్రితకమలా కుచ మండలా కృష్ణ ॥ శ్రిత ॥
ధృతకుండలా శ్రీకృష్ణా ॥ శ్రిత ॥
కలిత లలిత వనమాలా జయజయ
దేవహరే శ్రీకృష్ణ ॥ శ్రిత ॥

18. నృత్యగానము

రాగము— మధ్యమావతి. తాళము— చతుశ్ర గతి.

పద్మావల్లభ పాలయభగవన్
చిత్పురుషా ప్రభో మురమధనా కృష్ణ
మత్క విమోచన మాయికురుసతతం
కిల్బిషనాశన శుభచరితా దేవ ॥ ప ॥
జయజయ పంకజనాభహరే కృష్ణ
జయజయ పంకజ నాభహరే ॥ ప ॥

P. [illegible]

LAKSHMI FILMS'

DROUPADI MANASAMRAKSHANAM

SYNOPSIS

The Golden City of Dwaraka; a set-up of surpassing beauty. The Citizens of all castes are engaged in an Invocation to Lord Krishna, who makes himself visible to one and all. Droupadi and Arjuna meet Sri Krishna in his palace-garden, when in company with Satya and Rukmani, and invite The Lord and His wives to attend their Rajasuya Yaga. Just then Sage Narada comes into the Scene. Krishna manages to get a cut in one of his fingers while plucking some fruits for his Royal guests. Quickly Droupadi tears a part of her sari, and bandages the wound with it. Narada, here, cunningly suggests that Krishna has to reward this act of timely need, when the opportune moment arrives.

A comic scene exquisitely welded in the main plot. It affords plenty of laughter to the audience. A five-wived Brahmin, with all his paramours, on his way to the Rajasuya, creating a good many situations of comic excellence.

The great Rajasuya Yaga. A sublime set-up of artistic grandeur. Rulers of mani-fold Kingdoms arrive in their Royal splendour. The Mayasabha: a vision of enchantment. Merriment runs amock in endless entertainments. Proud Duryodhana is puzzled by the magnificient vision of the Mayasabha. Droupadi laughs at some of his mishaps. The seed of jealousy finds root in the mind of Duryodhana. Revenge, the beginning of the end, now becomes the imminent desire of the Kauravas.

"DROUPADI MANASAMRAKSHANAM"